

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4Csp/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120293275
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:6120293275.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Zuzanou Bajlovou, LL.M. v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: Q. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. M., Z.-G., Z. XXX/XX, t. č. bytom A. X. C. XXX, A. XXX XX, Č. P., v spore o zaplatenie 3.228,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na upomínací súd - Okresný súd Banská Bystrica dňa 28. 04. 2020 (č. I. 7 spisu) sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 3.228,02 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.878,29 eur od 25. 06. 2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 05. 03. 2015 Zmluvu č. 5068734767, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti Zmluvy o úvere. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoje povinnosti podľa zmluvy. Postupca podaním zo dňa 13. 05. 2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 12. 05. 2018, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavuje ku dňu postúpenia spolu 3.228,02 eur a pozostáva z istiny vo výške 1.878,29 eur, z riadneho úroku vo výške 1.114,70 eur, z úroku z omeškania vo výške 177,03 eur a poplatkov vo výške 58 eur. Žalovaná po postúpení pohľadávky nevykonala žiadne úhrady.

2. Upomínací súd vydal vo veci dňa 26. 05. 2020 pod sp. zn. 33Up/863/2020 platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk a pretože právny zástupca žalobcu v zmysle § 10 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vec bola dňa 18. 11. 2020 postúpená Okresnému súdu Liptovský Mikuláš.

3. Súd výzvou zo dňa 19. 11. 2020 (č. I. 73 spisu) vyzval žalobcu, aby v lehote od doručenia výzvy špecifikoval, akú celkovú sumu uhradila žalovaná na spotrebiteľský úver, a aká časť jej úhrad bola započítaná na istinu úveru, na úrok, úrok z omeškania a na poplatky; špecifikoval, pre nezaplatenie ktorej splátky bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru (t. j. kedy bola táto splatná) a uviedol, akú najstaršiu nezaplatenú splátku na úver eviduje, vzhľadom na dátum podania žaloby (28. 04. 2020), uviedol, či vzhľadom na možné premlčanie berie žalobu späť, a to prípadne aj čiastočne (vzhľadom na

dátumy splatnosti jednotlivých splátok a zosplatenie celého dlhu). Súd ďalej uviedol, že z listinných dôkazov pripojených k žalobe je zrejmé, že žalovaná bola dlhodobo v omeškaní s plnením jednotlivých splátok (táto skutočnosť vyplýva nielen z úverovej histórie, ale napr. aj z výzvy pred zosplatením, kde je uvedená dlžná suma 921,04 eura - pri mesačnej splátke vo výške 46,37 eura). Z predložených písomností ani z podanej žaloby nie je zrejmé, pre ktorú splátku právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Táto skutočnosť je pri zachovaní ust. § 53 ods. 9, § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka rozhodujúca pre posúdenie prípadného premlčania dlhu (v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka).

4. Podaním súdu prvej inštancie 08. 12. 2020 (č. I. 76 spisu) žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že v posudzovanom prípade bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (13. 05. 2018) v omeškaní s plnením splátok za dobu dlhšiu ako tri mesiace (od 10. 03. 2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšej nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. V posudzovanom prípade došlo v súlade s § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej 10. 05. 2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 10. 05. 2018 tak začala v súlade s § 103 OZ plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula dňa 10. 05. 2021, keď žaloba bola podaná na súde dňa 28. 04. 2020. Žalobca mal za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 10. 03. 2018, upozornil pôvodnou výzvou zo dňa 10. 04. 2018 žalovaného na omeškanie so splácaním pohľadávky. Dňa 05. 03. 2015 uzatvoril postupca so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 21,90 % p. a. v deň uzavretia zmluvy, v pravidelných 84 mesačných splátkach od 10. 04. 2015 do 10. 03. 2022 vo výške 46,37 eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Zároveň sa zaviazal uhrádzať poplatok za poistenie úveru vo výške 1,57 eur a v prípade každého omeškania poplatok za upomienku vo výške 25 eur. Dňa 24. 06. 2019 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo zmluvy v celkovej výške 3.328,02 eur. Žalovaný čerpal dňa 06. 03. 2015 peňažné prostriedky vo výške 2.000 eur, z poskytnutého úveru uhradil spolu 914,51 eur, z toho na istinu bola započítaná suma 121,71 eur, na poplatky 84,42 eur, na riadny úrok 681,54 eur a na úrok z omeškania 26,84 eur. Poplatky boli žalovanému vyúčtované v celkovej výške 142,42 eur, neuhradené poplatky tak predstavujú 58 eur. Riadny úrok je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“ a úrok z omeškania je v platobnej histórii označený ako „Predpis úroku z omeškania“.

5. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 4Csp/64/2020-104 zo dňa 08. 12. 2020 vyzval žalovanú, aby sa v lehote do 10 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu 14. 05. 2020, doplnenej 08. 12. 2020 podľa § 167 ods. 2 CSP, ktoré uznesenie spolu s podanou žalobou sa napriek viacerým pokusom žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Ako vyplýva zo správy OR PZ v Liptovskom Mikuláš (č. I. 116 spisu), šetrením bolo zistené, že hľadaná osoba skutočne býva na uvedenej adrese, úradné zásielky nepreberá.

6. Z vyššie uvedených dôvodov bolo oznámenie o podanej žalobe podľa § 116 ods. 2 CSP zverejnené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 18. 02. 2021 s tým, že žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia za doručení, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. V zmysle zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii došlo k predĺženiu procesných lehôt, pretože tieto do 28. 02. 2021 neplynuli.

7. Okresný súd Liptovský Mikuláš (v poradí prvým) rozsudkom č. k. 4Csp/64/2020-133 zo dňa 27. 05. 2021 žalobu zamietol, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keď dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je premlčaný.

8. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 7CoCsp/2/2022-199 zo dňa 23. 03. 2021 rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania, zrušil a v tomto rozsahu súdu prvej inštancie vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu alebo pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, je podstatnou súčasťou každého

súdneho konania. Pri výklade a aplikácii ust. § 37 Občianskeho zákonníka je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia, súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov. Účelom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je ochrana spotrebiteľa. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej výzvy oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatiť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejme jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Zo znenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka konkrétneho upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Súd prvej inštancie sa nezaoberal skutočnosťou, či právny predchodca žalobcu riadne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ a či boli splnené podmienky § 17 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., teda postúpenie pohľadávky na tretiu osobu a v dôsledku toho aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu.

9. Podľa § 180 CSP súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila, súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti.

10. Právny zástupca žalobcu vo svojom podaní doručenom súdu dňa 27. 05. 2022 (č. I. 209 a nasl. spisu), poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, ktorý opakovane konštatoval, že k imanentným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty, ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď. Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná. Žalobca sa zásadne nestotožňuje právnym názorom krajského súdu vo vzťahu k neurčitosti výzvy zo dňa 10. 04. 2018, pričom tento právny záver súdu považuje za neodôvodnený, ojedinelý a najmä nesprávny, nakoľko ani z odôvodnenia nie je zrejme, z akého ustanovenia osobitné náležitosti predmetnej výzvy vyplývajú. Žalobca zdôraznil, že odôvodnenie krajského súdu vo vzťahu k neurčitosti výzvy je absolútne nepreskúmateľné a svojvoľné. Krajský súd v zásade uvádza, že nie je stanovené, pre ktorú splátku sa žalovaný dostal do omeškania a pre ktorú splátku bola vyhlásená mimoriadna splatnosť. Žiadna zákonná norma však neustanovuje osobitnú náležitosť výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ spôsobom ako to vyžaduje krajský súd. Postupca nemal zákonom predpísanú povinnosť uvádzať konkrétne označenie splátky, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania a túto povinnosť nemal ani pri vyhotovení výzvy označenej ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“. Pri zosplatiťovacej výzve je pritom požiadavka súdu o to absurdnejšia, keďže zákon (druhá veta ust. § 565 OZ) jasne vymedzuje, pre ktorú splátku môže veriteľ splatnosť vyhlásiť, inak by bolo vyhlásenie splatnosti neplatné. Nakoľko zákon neuvádza ako podmienku pre platnosť právneho úkonu také náležitosti, aké požadoval krajský súd, je nutné odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu vnímať ako v maximálnej možnej miere arbitrárne, kedy krajský súd de facto novelizuje predmetné ustanovenia OZ bez akejkoľvek zákonnej opory v tomto smere. Oprávnenie postupcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie akejkoľvek inej splátky, než splátky splatnej dňa 10. 05. 2018 zaniklo v súlade s § 565 OZ splatnosťou ďalšej splátky úveru a jediná splátka, pre ktorú podaním zo dňa 13. 05. 2018 mohol postupca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, je splátka splatná dňa 10. 05. 2018 (nakoľko pre skôr splatné splátky toto oprávnenie v súlade s § 565 OZ zaniklo), za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ, t. j. omeškania trvajúce po dobu dlhšiu ako tri mesiace a upozornenia na možné uplatnenie práv podľa § 565 OZ. Uplatnenie práva podľa § 565 OZ a splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ je podľa názoru žalobcu potrebné posudzovať izolovane a žalobca zároveň v tejto súvislosti zdôrazňuje, že k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo podaním zo dňa 13. 05. 2018 a v zmysle platnej právnej úpravy tak mohlo dôjsť len v prípade, ak to bolo medzi stranami dojednané (čo bolo v konaní preukázané) a zároveň pre nesplnenie splátky splatnej dňa 10. 05. 2018 (nakoľko pre skôr

splatné splátky toto oprávnenie zaniklo). K uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo zároveň v súlade s § 53 ods. 9 OZ, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v dlhšom ako trojmesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne bol upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva. Ak teda veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 OZ v právnom vzťahu vzniknutom zo spotrebiteľskej zmluvy, musí byť spotrebiteľ v lehote trojmesačnom omeškaní s platením splátok, musí byť súčasne upozornený na možnosť uplatnenia práva, avšak napriek tomu môže byť toto právo dodávateľom uplatnené v zmysle druhej vety § 565 OZ len pre nesplnenie splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva. Vo vzťahu k ojedinelosti právneho názoru krajského súdu na osobitné náležitosti žalobca poukazuje na rozmanitú súdnu prax napriek Slovenskou republikou vo veciach spotrebiteľských úverov, ktorá prax je podľa názoru žalobcu notorieta (ktorú netreba dokazovať) a z ktorej bezpečne vyplýva, že súdy v podstate konštantne akceptujú znenia týchto výziev ako súladných so zákonom a súčasne ďalšie náležitosti nevyžadujú. Preto žiadajú, aby súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi trovy prvoinštančného odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe. Uviedol, že majú za to, že k mimoriadnemu vyhláseniu splatnosti došlo v súlade so zákonom, toto bolo správne, predchádzala mu výzva, bolo riadne doručené žalovanej. Takisto majú za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. S právnym názorom vysloveným odvolacím súdom sa nestotožňujú, tvrdia, že je ojedinelé a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou krajských súdov a NS SR, preto žiadajú, aby súd v celom rozsahu žalobe vyhovel a žalobcovi priznal voči žalovanej plnú náhradu trov konania.

12. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, a to s kópiou Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0509/2019/CE zo dňa 24. 06. 2019 (č. I. 14 spisu), vrátane Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok (č. I. 21 spisu), s kópiou Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 05. 03. 2015 č. 5068734767 (č. I. 22 spisu), s Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 13. 05. 2018 (č. I. 25, 95 spisu), so Všeobecnými obchodnými podmienkami pôvodného veriteľa (č. I. 26 a nasl. spisu), s výzvami na úhradu dlžnej sumy zo dňa 26. 03. 2019 (č. I. 49 spisu), zo dňa 10. 04. 2018 (č. I. 50 spisu), s výpisom z účtu žalovanej (č. I. 51 a nasl., spisu), s Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 29. 06. 2019 (č. I. 58 spisu), s Pokusom o zmier zo dňa 17. 03. 2020 (č. I. 59 spisu), s výpisom z úveru za obdobie 06. 03. 2015 do 04. 07. 2019 (č. I. 89 a nasl. spisu).

13. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, súd zistil tento skutkový a právny stav:

14. Súd mal preukázané, že dňa 05. 03. 2015 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava, IČO: 00 151 653 v právnom postavení veriteľa a žalovanou v právnom postavení dlžníka uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 5068734767, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej úver vo výške 2.000 eur, pri dojednanej úrokovej sadzbe fixná do splatnosti - 21,90 % p. a. v deň uzatvorenia zmluvy, ktorý úver sa dlžník zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 46,37 eur mesačne, vždy 10. deň v kalendárnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky 10. 04. 2015, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 10. 03. 2022 a počet splátok 84. RPMN bola dojednaná na 23,69 %, priemerná hodnota RPMN na 16,16 % a celková čiastka, ktorú sa dlžník zaviazal zaplatiť na 3.894,02 eur. Z výpisu z účtu žalovanej (č. I. 51 a nasl. spisu) mal súd preukázané, že žalovaná čerpala úver dňa 05. 03. 2015 a uhradila splátky úveru nasledovne: 10. 04. 2015 - 46,37 eur, 11. 05. 2015 - 46,37 eur, 04. 10. 2016 uhradila spolu 771,38 eur, teda podľa vyjadrenia samotného žalobcu (č. I. 86 spisu) päť splátok po 46,37 eur, dve splátky po 49,49 eur, deväť splátok po 48,95 eur, čo zodpovedá viac ako 16-tim splátkam úveru (teda za obdobie od 10. 06. 2015 do cca konca septembra 2016), dňa 10. 10. 2016 uhradila splátku vo výške 48,95 eur a dňa 10. 11. 2016 - 1,44 eur, spolu 914,51 eur, čo zodpovedá cca necelým dvadsiatim splátkam úveru, možno teda konštatovať, že žalovaná uhradila splátky splatné od 10. 04. 2015 do 10. 10. 2016 a časť splátky splatnej v novembri 2016 (hoci oneskorene). Listom zo dňa 10. 04. 2018 pôvodný veriteľ upozornil žalovanú, že ku dňu 10. 04. 2018 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 921,04 eur a zároveň ju vyzval na úhradu tejto sumy v lehote do 15 dní, inak je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Listom zo dňa 13. 05. 2018 pôvodný veriteľ vyhlásil ku dňu 12. 05. 2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 2.627,20 eur do 15 dní od doručenia oznámenia. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0509/2019/CE zo dňa 24. 06. 2019 pôvodný veriteľ pohľadávku voči žalovanej postúpil na žalobcu, čo bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 29. 06. 2019.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ, v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

21. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie takejto žaloby. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava v právnom postavení veriteľa a žalovanou v právnom postavení dlžníka bola dňa 05. 03. 2015 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 5068734767, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver v celkovej výške 2.000 eur. Uvedená zmluva bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvorila žalovaná ako spotrebiteľka, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedená zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu strán sporu. Uzavretie zmluvy o úvere, výška úveru, spôsob jej splácania, suma žalovanou vykonaných úhrad a porušenie povinností žalovanou splácať úver riadne a včas medzi stranami sporu neboli sporné.

22. Predmetom tohto súdneho sporu je pohľadávka, ktorej zaplatenia sa žalobca - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava domáha ako postupník pôvodného veriteľa - Slovenskej sporiteľne, a. s., Bratislava. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu právneho vzťahu a postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt, súd ex offio skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu teda, či boli splnené podmienky v § 17 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch tak, ako na to poukázal odvolací súd a rovnako či boli splnené podmienky podľa špeciálnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 059/2019/CE zo dňa 24. 06. 2019 vrátane Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok a Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 29. 06. 2019.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku

zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Vyššie citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je, ako už bolo konštatované vyššie, ustanovením špeciálnym vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia pohľadávky upravenej v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle zásady prednosti špeciálneho predpisu pred predpisom všeobecným, je prednostne aplikovateľné na právny vzťah týkajúci sa bankovej pohľadávky. Jeho účelom je upraviť špeciálny režim pri postupovaní pohľadávok banky, ktorá má v zmysle citovaného zákona v postavení subjektu sui generis vzhľadom na jej špecifické oprávnenia a povinnosti vyplývajúce zo zákona o bankách. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka môže pohľadávku postúpiť za podmienky, že dlžníka, ktorý je v omeškaní s úhradou dlžnej sumy na jej úhradu písomne vyzve a dlžník je napriek tomu s úhradou dlžnej sumy v omeškaní viac ako 90 dní (pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoCsp/17/2021 zo dňa 29. 03. 2022).

25. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 10. 04. 2018 dlžníčke oznámil, že ku dňu 10. 04. 2018 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 921,04 eur, zároveň ju vyzval, aby túto dlžnú sumu uhradila najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy na účet uvedený vo výzve s tým, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. V takom prípade dlžník stratí výhodu splátok a pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 13. 05. 2018 pôvodný veriteľ oznámil dlžníčke, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01. 01. 2015 a týmto listom oznamujú, že z uvedeného dôvodu banka vyhlásila ku dňu 12. 05. 2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Pohľadávku zo zmluvy vo výške 2.627,20 eur je žalovaná povinná uhradiť do 15 dní na číslo účtu uvedené v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

26. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 391 ods. 2 CSP, právny názor odvolacieho súdu je pre súd prvej inštancie záväzný. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, dodávateľ musí jednostranný právny úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej výzvy oznámiť spotrebiteľovi účinným spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ spoplatniť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Ďalej odvolací súd konštatoval, že v znení ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka konkrétneho upozornenia, určenie omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t. j. že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Preskúmaním výzvy zo dňa 10. 04. 2018 možno konštatovať, že pôvodný veriteľ neuviedol dlžníkovi, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškaní, veriteľ dlžníkovi oznámil celkovú dlžnú sumu, so splácaním ktorej bola žalovaná v omeškaní ku dňu 10. 04. 2018. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, súd tak potom jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi - výzvu zo dňa 10. 04. 2018 posúdil ako neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) čo do identifikácie omeškanej splátky.

27. Pretože mal súd v konaní preukázané, že zosplatenie úveru bolo vykonané v rozpore so zákonom, teda nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, preto pokiaľ pôvodný veriteľ postúpil predmetnú pohľadávku z úveru na žalobcu, postupoval v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 ZoSÚ v spojení s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože podmienkou na postúpenie pohľadávky

zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu. Súd tak musel konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

28. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu, náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, ani jej zo spisu žiadne preukázateľne vynaložené trovy konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.